

man bør indlægge elektrisk Lys i Charlottenlund Slot af Hensyn til Brandfaren; men det samme kan naturligvis anføres med Hensyn til Ministerialbygningerne, og jeg tror, det vilde være en langt større Ulykke, hvis Ministerialbygningerne brændte, end hvis Charlottenlund Slot brændte. Vi have nemlig kun en Ministerialbygning; medens vi have mange kongelige Slotte, saa at selv om et af dem brændte, vilde denne Ulykke ikke være nær saa stor som, hvis Ministerialbygningen brændte med al det, dette Bygningskompleks indeholder. Endvidere kan det ogsaa anføres, at det er langt billigere at indlægge elektrisk Lys i Ministerialbygningerne end i Charlottenlund Slot, fordi det ved det sidstnævnte Sted ikke alene er Lysanlæg, Ledninger o. s. v., der udfordres, men det er et helt Elektricitetsværk, der udfordres for at faa dette Slot oplyst. Naar jeg derfor ser paa den Stilling, Flertallet har indtaget, kan jeg ikke tro, det er for selve Sagens Skyld, at det netop har valgt at tiltræde Bevillingen til Charlottenlund Slot. Jeg tror, der maa ligge andre Grunde bagved, nogle politiske Grunde, der have bevirket, at Flertallet har foreslaaet at bevilge Beløbet til Charlottenlund Slot og har udskudt Bevillingen til Ministerialbygningerne. Flertallet i denne Sal er blevet i den Grad villig til at give alt, hvad der forlanges til kongelige Bygninger og Slotte, at alle Bevillinger af den Beskaffenhed altid finde et villigt Øre hos Flertallet i denne Sal, og jeg antager, at Grunden hertil er, ikke just selve Sagen, men fordi man tror der igennem at kunne naa det Maal, man længe har tragtet efter, nemlig at indynde sig paa højere Steder, saa at Venstre muligvis ad den Vej, ved at bestrø sin Vej med Guld, skulde kunne komme til Magten. Hidtil har Venstre ikke opnaaet det mindste derved; det eneste er, at de har paa draget Statskassen overordentlig store Udgifter. Om denne Vej nogen Sinde vil føre til Maalet for Venstre, ved jeg ikke; jeg tror det ikke, og derfor synes jeg, at Venstres Medlemmer hellere skulde forlade den Vej og holde sig til den gamle Taktik og nægte Bevillinger af den Beskaffenhed. Naar jeg foreslaar at nægte Bevillingen til Charlottenlund Slot, saa vil jeg sige, at det er ogsaa til Dels af politiske Grunde, idet jeg nemlig siger: Lad os først faa en Regering, der vil holde Grundloven og respektere Landets Bevillingsret, før vi begynde at tale om Bevillinger af den Art. Indtil vi faa en saadan Regering vil jeg

principmæssig gaa mod enhver Bevilling og ethvert Forlangende af den Art.

Der er en Ting, som alligevel har glædet mig lidt, hvad Bevillingen til Charlottenlund Slot angaar, og det er, at man har brudt med det, jeg saa ofte har paa-talt, nemlig den uforsvarlige Maade, hvorpaa disse Arbejder blive bortgivne, idet der ikke finder Licitation Sted, saaledes at man kunde faa dem udført for en rimelig Pris. Jeg har mange Gange paa-vist, at det er urimelige Priser, der betales for de Arbejder, der udføres paa de kongelige Slotte. Men det lader jo nu heldigvis til, at den nuværende Indenrigsminister er villig til at komme ind paa andre Maader at udføre disse Arbejder paa, saaledes at der dog er nogen Garanti for, at vi kunne blive fri for det ligefremme Oprækkeri, vi ere Genstand for ved mange af de Bevillinger, der i de senere Aar ere ydede til de kongelige Slotte.

Med Hensyn til den tekniske Skole i Aalborg har jeg ogsaa set mig nødsaget til at tage Afstand fra de øvrige Udvalgs-medlemmer. Der er til denne Skole forlangt en Bevilling, som Flertallet foreslaar nedsat med 8,300 Kr. Dette har jeg ikke villet gaa med til, fordi jeg mener, at netop Skolen i Aalborg er en af de mest ansete Skoler, vi have her i Landet, og den har det Fortrin fremfor andre Skoler: at den yder fri Undervisning og derfor kan blive tilgængelig for selv de allerfattigste unge Mennesker. Jeg synes, at dette burde opmuntres fra Statens Side, og derfor finder jeg ingen Grund til at nægte Bevillingen af disse 8,300 Kr., som jeg derfor vil anbefale ærede Medlemmer at stemme for.

Endelig skal jeg omtale en Ændring, jeg har tilladt mig at stille til § 27 vedrørende de Arbejder, som Staten lader udføre, og som staa opførte paa denne Paragraf. Der er paa denne Paragraf opført Bevillinger til meget store Beløb til Anlæg af Baner, Havne, Telefoner osv. De fleste af disse store Arbejder blive jo udførte af Entreprenører, men der er ogsaa adskillige Steder, hvor Staten direkte lader dem udføre, og andre Steder, hvor det dels er Staten dels private Entreprenører, der udføre de paagældende Arbejder. Saaledes skal jeg nævne de Arbejder, der foretages ved Køge Station. Der arbejder Staten og de private Entreprenører ved Siden af hinanden, og hver antager sine Folk til at udføre det Arbejde, der skal udføres. Der har man det Særsyn, at naar Staten lader